

การสร้างแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน

The Construction of Basic Improvisation Exercises with Chord Tones for Violin.

คณาพินท์ รื่นพากเพียร¹, หิรัญ จักรเสน² และพงษ์พิทยา สัพโส³

Kanapinn Ruenphakphain¹, Hiran Jaksan² and Pongpitthaya Sapaso³

¹นักศึกษา ปริญญาโท สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

^{2,3}อาจารย์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

¹Master Student of Music Khonkaen University

^{2,3}Lecturer from the Faculty of Fine and Applied Arts Khonkaen University

Corresponding Author Email: PraeKanapinn@gmail.com

Received: 21 May 2022

Revised: 26 July 2022

Accepted: 1 August 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2. เพื่อศึกษาทักษะความรู้ของผู้เรียนในการใช้แบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดและ 3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบฝึกทักษะ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) มีเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ (1) แบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน (2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (3) แบบทดสอบระหว่างเรียน (4) แบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบฝึกทักษะ โดยมีกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 คน เป็นนักเรียนไวโอลินจากสถาบันดนตรีวิชาวะเขี คัดเลือกแบบเจาะจง จากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยได้จัดสร้างขึ้น ซึ่งใช้ระยะเวลาในการทดลองทั้งหมด 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ คาบละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากแบบทดสอบและแบบสอบถามมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที แล้วนำข้อมูลที่รวบรวมได้จากเอกสาร แบบสัมภาษณ์ แบบบันทึกผลทดสอบ มาวิเคราะห์แบบเชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทนมีประสิทธิภาพ 83.69/85.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) จากการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า นักเรียนมีทักษะความรู้ในการอิมโพรไวส์ไวโอลินด้วยคอร์ดโทนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8 แสดงว่านักเรียนมีทักษะความรู้ในการอิมโพรไวส์ไวโอลินด้วยคอร์ดโทนเพิ่มขึ้นเท่ากับ 80 หรือคิดเป็นร้อยละ 80 และ 3) จากการศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบฝึกทักษะ พบว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทนค่าเฉลี่ยอยู่ที่ ($\bar{x} = 4.21$) ซึ่งอยู่ในระดับเกณฑ์มีความพึงพอใจมากที่สุด

คำสำคัญ: คอร์ดโทน, แบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลิน, การเรียนรู้แบบร่วมมือ

Abstract

The purposes of the current study were 1. to construct The Construction of Basic Improvisation Exercises with Chord Tones for Violin that could reach the determined criterion of 80/80 2. to improve students' violin improvisation skills at the determined criterion using the developed exercise. 3) to study the satisfaction of the learners on The Construction of Basic Improvisation Exercises with Chord Tones for Violin. It is an experimental research. (Experimental Design) has research tools such as experimental research. (Experimental Design) The

research tools were (1) a form for practicing basic violin improvisation skills with chord tones (2) a pre- and post-study test (3) an during-study test (4) a questionnaire for the pre- and post-study Satisfaction of the learners with the skill exercises with a sample of 4 people. The sample group of students were violin students from the Vivace Institute of Music. Selected a specific Purposive Sampling from the test that the researcher has created. The total duration of the experiment was 8 weeks, 1 session per week, 2 hours per lesson, a total of 10 hours. The data collected from the test and questionnaire were then analyzed using descriptive statistics consisting of percentage, mean, standard deviation. and compare by t-test and then use the data collected from documents, interview form, test record form to Content Analysis. The results showed that 1) The practice form for basic violin improvisation skills with chord tones was effective at 83.69/85.83, which was higher than the 80/80 threshold set. 2) The skills of basic violin improvisation with chord tones using a collaborative learning method showed that the students had higher knowledge skills in improvising violin with chord tones after school than before. with an efficiency index of 0.8 It was shown that the students' knowledge skills in improvising the violin with chord tones increased by 80 or equal to 80 percent. and 3) It was found that the students were satisfied with the Preliminary Violin Improv Skills Practice with a mean chord tone of ($\bar{x}$ = 4.21) which was the most satisfied criterion level.

Keywords: Chord Tones, Violin Improvisation Exercise, Cooperative Learning

บทนำ

การเรียนรู้วิชาดนตรีได้ถูกบรรจุเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา นักเรียนได้ศึกษาเนื้อหาการเรียนรู้เกี่ยวกับตัวโน้ต ตัวหยุด อัตราจังหวะ ผูกฟังเพลง ผูกบรรเลงเพลงเบื้องต้น ผูกร้องเพลงเบื้องต้น ซึ่งทักษะเหล่านี้ถือเป็นทักษะเบื้องต้นในการเรียนรู้วิชาดนตรีที่ดีสามารถนำมาต่อยอดวิชาความรู้ในด้านดนตรีได้ไม่มากนักน้อยผู้วิจัยเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาวิชาดนตรีให้เกิดความสนุกสนานและเกิดความคิดสร้างสรรค์ในการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้สอนวิชาดนตรีโดยเครื่องหลักคือ ไวโอลิน การเรียนไวโอลินโดยทั่วไปมักนิยมเรียนแบบคลาสสิกซึ่งถือเป็นพื้นฐานที่ดีของการเรียน ไวโอลิน ทั้งทางด้านท่าทางและเทคนิคต่าง ๆ แต่การเรียนแบบคลาสสิกผู้เรียนจำเป็นต้องบรรเลงตาม โน้ตและเครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามที่ผู้ประพันธ์กำหนดไว้อย่างถูกต้อง ซึ่งในการบรรเลงเพลงนั้นผู้เล่นอาจเกิดความกังวลได้จากการที่เราให้ความสำคัญกับโน้ต การอิมโพรไวส์ได้ จะเป็นสิ่งที่สามารถช่วยให้คลายความกังวลเหล่านั้นได้ (Shuler, 1995, p.2-15)

ปัจจุบัน ในประเทศไทยนั้นไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีส่วนน้อยที่จะพบเห็นในการอิมโพรไวส์แต่ในต่างประเทศนั้นไวโอลินถือเป็นเครื่องดนตรีที่นำมาอิมโพรไวส์ได้อย่างดีเยี่ยม เนื่องจากไวโอลินเป็น เครื่องดนตรีที่มีระดับเสียงสูงในกลุ่มเครื่องสาย จึงทำให้ไวโอลินได้รับการนิยมใช้ในการบรรเลงทำนองหลัก ไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีที่มีเสียงที่ไพเราะเป็นเอกลักษณ์ สามารถนำมาเล่นได้หลากหลายแนวเพลงไม่ว่าจะเป็นคลาสสิก ป๊อป ร็อค หรือแจ๊ส ซึ่งไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีที่มีเทคนิคที่หลากหลายทำให้เครื่องดนตรีชนิดนี้เหมาะแก่การอิมโพรไวส์เป็นอย่างยิ่ง แต่การอิมโพรไวส์โดยไวโอลินนั้นจำเป็นต้องอาศัยความชำนาญในเครื่องมือเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากไวโอลินเป็นเครื่องดนตรีที่ไม่มีเฟลตหรือสัญลักษณ์ในการบอกตำแหน่งจึงสามารถเล่นได้โดยง่าย หากนำมาใช้ในการอิมโพรไวส์นั้นผู้เล่นจึงจำเป็นต้องมีความชำนาญในเครื่องมือเป็นอย่างดี ซึ่งการอิมโพรไวส์นั้นจะสามารถช่วยส่งเสริมทักษะทางด้านความคิดสร้างสรรค์ และสามารถเป็นกิจกรรมที่ช่วยแก้ปัญหาเด็กที่มีความบกพร่องในการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้เป็นอย่างดี (Kim, Wigram & Gold, 2008, p.38) จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยเล็งเห็นความเหมาะสมในการเรียนดนตรีโดยใช้

การอิมโพรไวส์มาควบคู่ในการเรียนดนตรีเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์กล้าแสดงออกทางความคิดและมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของคอร์ดเบื้องต้นได้ดียิ่งขึ้น

การอิมโพรไวส์นั้นมีหลักการและทฤษฎีใช้เป็นกรอบแนวคิดเพื่อช่วยการเรียนรู้และเล่นร่วมกัน หลักการเหล่านี้ได้แก่การใช้ โหมด สเกล หรือคอร์ดโทน เป็นต้น ในการอิมโพรไวส์ร่วมกับผู้อื่นการใช้หลักการเหล่านี้จะทำให้การอิมโพรไวส์มีทำนองที่เข้ากันกับคอร์ดในบทเพลง การใช้หลักคอร์ดโทนในการอิมโพรไวส์นั้นผู้เล่นต้องมีความเข้าใจในเรื่องของคอร์ด สามารถเข้าใจได้ว่าโน้ตในคอร์ดแต่ละคอร์ดนั้นประกอบด้วยโน้ตใดบ้าง ซึ่งคอร์ดโทนนั้นหมายถึงโน้ตที่อยู่ในคอร์ดเป็นโน้ตตัวใดตัวหนึ่งของคอร์ด (ณัชชา พันธุ์เจริญ, 2552 น.65) เช่น คอร์ด C7 คอร์ดโทนคือ C E G Bb หรือโน้ตในลำดับที่ 1 3 5 b7 ในบันไดเสียง C เมเจอร์ ถ้าเป็นคอร์ด Cmaj7 คอร์ดโทนคือ C E G B เป็นโน้ตในลำดับที่ 1 3 5 7 ในบันไดเสียง C เมเจอร์ เป็นต้น ซึ่งการใช้คอร์ดโทนนำมาบรรเลงทำนองในการอิมโพรไวส์นั้นสามารถใช้โน้ตใดบรรเลงก่อนหลังก็ได้หรือจะใช้โน้ตเพียงตัวใดตัวหนึ่งใน คอร์ดก็ย่อมได้ เพียงแต่ต้องเป็นโน้ตที่อยู่ในคอร์ด จึงจะเรียกว่า “คอร์ดโทน”

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้นผู้วิจัยได้เลือกพื้นที่ในการศึกษาทำวิจัยการสร้างแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นโดยใช้คอร์ดโทนโดยเลือกสถาบันดนตรีวิภาฯ เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูสอนไวโอลินที่สถาบันดนตรีวิภาฯ และเป็นผู้ดูแลกิจการในปัจจุบัน สถาบันดนตรีวิภาฯได้ก่อตั้งขึ้น เมื่อวันที่ 30 สิงหาคม พ.ศ. 2556 ที่ตลาดต้นตาลขอนแก่น ถนนมิตรภาพ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000 สถาบันวิภาฯเป็นสถาบันดนตรีที่มีรูปแบบการสอนที่ปรับตามความต้องการของผู้ปกครองและผู้เรียน ซึ่งผู้สอนจะมีกระบวนการสอนที่สามารถถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจเนื้อหาทางด้านทฤษฎีและปฏิบัติให้ควบคู่กันไป ซึ่งในการเรียนการสอนของสถาบันนั้นต้องการให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออกทางการแสดงและทางด้านความคิดทางสถาบันจึงมักจะจัดกิจกรรมให้แก่ผู้เรียนเสมอ ในปัจจุบันหลักสูตรการสอนของทางสถาบันยังไม่มีการสอนอิมโพรไวส์ซึ่งเป็นองค์ความรู้ที่สามารถช่วยพัฒนาและเสริมสร้างทักษะในการคิดวิเคราะห์และกล้าแสดงออกทางความคิดได้

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาและสร้างแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นโดยใช้คอร์ดโทน เพื่อเป็นเครื่องมือในการสอนให้แก่ผู้เรียนและต้องการเสริมสร้างพัฒนาทักษะทางด้านความคิด การฟัง และความกล้าแสดงออกแก่ผู้เรียน โดยผู้วิจัยเลือกใช้กลุ่มประชากรตัวอย่างจำนวน 4 คน จากการสร้าง เครื่องมือในการคัดเลือกของผู้วิจัย โดยอิงจากเกณฑ์คะแนนในแบบทดสอบคัดเลือกผู้เรียนที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยคัดเลือกนักเรียนที่มีผลคะแนนสูงสุดจากแบบทดสอบจำนวน 4 คน และใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือในการฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นโดยใช้คอร์ดโทนแก่ผู้เรียน ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญในการสร้างแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทนเพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการ จัดสร้างแบบฝึกทักษะในการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน เพื่อศึกษาถึงผลที่ได้จากแบบฝึกทักษะ โดยหวังว่าแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนี้จะช่วยทำให้ผู้เรียนไวโอลินมีความเข้าใจในเรื่อง ของคอร์ดโทน และได้รับการพัฒนาทักษะทางการอิมโพรไวส์ได้ไม่มากนัก

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นโดยใช้คอร์ดโทน
2. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นโดยใช้คอร์ดโทน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้น โดยใช้คอร์ดโทน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Design) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนไวโอลินจากสถาบันดนตรีวาเซที่มีพื้นฐานในการเล่นไวโอลิน จำนวน 12 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนไวโอลินที่ผ่านการคัดเลือก ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้วิธีการทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในลักษณะแบบทดสอบ ซึ่งเลือกจากผล คะแนนของนักเรียนในการทำแบบทดสอบ จากนั้นคัดเลือกนักเรียนเพียง 4 คน เนื่องจากใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือในการฝึกทักษะ จึงเหมาะสำหรับนักเรียน 4 คน และแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นนั้นเหมาะกับการเรียนรู้ร่วมกันแบบ 4 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ 1) เป็นนักเรียนไวโอลินที่ผ่านการทำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น 2) เป็นนักเรียนไวโอลินที่มีเวลาฝึกซ้อมไวโอลินไม่ต่ำกว่า 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และ 3) เป็นนักเรียนไวโอลินที่ไม่เคยเรียนการอิมโพรไวส์มาก่อน

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

2.1 แบบฝึกทักษะอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน ประกอบด้วย ตอนที่ 1 เนื้อหาส่วนคอร์ดและคอร์ดโทน จำนวน 3 คาบ ตอนที่ 2 เนื้อหาส่วนจังหวะสวิงจำนวน 1 คาบ และตอนที่ 3 เนื้อหาการอิมโพรไวส์ไวโอลินด้วยคอร์ดโทนจำนวน 4 คาบ

2.2 แบบทดสอบคัดเลือกรักเรียนไวโอลินอิมโพรไวส์ด้วยคอร์ดโทน

2.3 แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ประกอบไปด้วย ตอนที่ 1 การทดสอบความรู้เรื่องคอร์ดโทน ตอนที่ 2 การทดสอบความรู้เรื่องจังหวะสวิง ตอนที่ 3 การทดสอบทักษะการอิมโพรไวส์

2.4 แบบทดสอบย่อย ประกอบด้วย ชุดที่ 1 การทดสอบความรู้เรื่องคอร์ดทริยแอดและคอร์ดโทน ชุดที่ 2 การทดสอบความรู้เรื่องคอร์ดทริยแอดและจังหวะสวิง ชุดที่ 3 การทดสอบความรู้เรื่องคอร์ดทบเจ็ตและคอร์ดโทน ชุดที่ 4 การทดสอบความรู้เรื่องอิมโพรไวส์และจังหวะสวิง

2.5 แบบสอบถามความพึงพอใจของแบบฝึกทักษะ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ การเก็บรวบรวมข้อมูลจาก 1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมาย และการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง 2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) คือ เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมเอกสารต่าง ๆ (Document Research) อาทิ หนังสือ ตำรา เอกสารวิชาการ งานวิจัย และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น และกระบวนการดำเนินการทดลองแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นใช้เวลาทั้งหมด 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 16 ชั่วโมง คือ 1) สัปดาห์ที่ 1-3 เป็นการบรรยายเนื้อหาของคอร์ดโทน และให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะทั้งลักษณะการเขียนและการปฏิบัติ และเฉลยคำตอบโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ ซึ่งในต้นคาบเรียนของคาบที่ 1 ได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนก่อนเริ่มทำการเรียนการสอน 2) สัปดาห์ที่ 4 เป็นการบรรยายและปฏิบัติเกี่ยวกับองค์ความรู้ในเรื่องของจังหวะสวิง โดยให้นักเรียนใช้แบบฝึกทักษะในการปฏิบัติร่วมกันโดยวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ และท้ายคาบได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย 3) สัปดาห์ที่ 5-8 เป็นการฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินด้วยคอร์ดโทนโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือให้นักเรียนบรรเลงร่วมกันโดยให้นักเรียนช่วยกันคิดและปฏิบัติให้ถูกต้องตามโจทย์ที่กำหนดไว้ในแบบฝึกทักษะ โดยมีครูคอยชี้แนะและให้นักเรียนที่ยังทำไม่ได้ฟังเพื่อนแล้วปฏิบัติตามไปพร้อม ๆ กัน 4) สัปดาห์ที่ 6 และ 8 ได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อย และท้ายคาบของสัปดาห์ที่ 8 นักเรียนได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนและแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียน และ 5) หลังเสร็จสิ้นการฝึกปฏิบัติสัปดาห์ที่ 8 ผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลของแบบทดสอบย่อย แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจ นำมาวิเคราะห์ผลเพื่อประเมินประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ หาประสิทธิภาพของชุดการสอนตามเกณฑ์ 80/80 โดย 80 แรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยรวมจากการประเมินระหว่างเรียนมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80 และ 80 หลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยรวมจากการประเมินหลังเรียนมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 80

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทนผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การสร้างแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน

ผลการวิจัยพบว่า การสร้างแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทนผู้วิจัยได้ใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนการสอน โดยผู้วิจัยได้ใช้วิธีการบรรยายและสาธิตประกอบกับการให้ผู้เรียนใช้แบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทนในการเรียนการสอนโดยเนื้อหาที่เรียนแบ่งออกเป็นทั้งหมด 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 ชั่วโมง ซึ่งแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน ได้ทำการวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทนโดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานโดยผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือคือแบบทดสอบย่อยจำนวน 4 ชุด มีเนื้อหาทดสอบความรู้เกี่ยวกับคอร์ดทรีแอด คอร์ดทบเจ็ด คอร์ดโทน จังหวะสวิง และการอิมโพรไวส์ซึ่งแบบทดสอบย่อยมีจำนวนทั้งหมด 4 ชุด มีรายละเอียด ดังนี้

แบบทดสอบย่อยชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 10 คะแนน

แบบทดสอบย่อยชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบปฏิบัติ 10 คะแนน

แบบทดสอบย่อยชุดที่ 3 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 10 คะแนน

แบบทดสอบย่อยชุดที่ 4 เป็นแบบทดสอบปฏิบัติ 16 คะแนน

รวมทั้งสิ้น 46 คะแนน ซึ่งผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบย่อยในคาบที่ 2 4 6 และ 8 หลังจากนักเรียนได้เรียนเนื้อหาและได้ทำแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทนจนครบทั้งสิ้น 8 คาบแล้วนั้น ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนโดยมีเนื้อหาการทดสอบความรู้ ได้แก่ เรื่องคอร์ดทรีแอด คอร์ดทบเจ็ด คอร์ดโทน จังหวะสวิง และอิมโพรไวส์ ซึ่งมีทั้งหมด 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ให้ผู้เรียนเติมโน้ตคอร์ดโทนจากคอร์ดที่กำหนดให้ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

ตอนที่ 2 ให้ผู้เรียนเขียนชื่อคอร์ดจากโน้ตคอร์ดโทนที่กำหนดให้ จำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

ตอนที่ 3 ให้นักเรียนสับโน้ตเสียงตามโจทย์ที่กำหนดให้โดยเล่นเป็นจังหวะสวิงจำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

ตอนที่ 4 ให้นักเรียนสืออาร์เปกจิโอ โน้ตเซบ็ต 1 ขึ้นเป็นจังหวะสวิง โดยสีกาโน้ตตัวที่ต่ำสุดไปถึงโน้ตตัวที่สูงสุด ในโพซิชั่นที่ 1 ตามคอร์ดที่โจทย์กำหนดให้ต่อไปจำนวน 5 ข้อ 5 คะแนน

ตอนที่ 5 ให้นักเรียนอิมโพรไวส์ตามคอร์ดที่ โจทย์กำหนดให้จำนวน 1 ข้อ 10 คะแนน ซึ่งได้ผลวิเคราะห์ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนในการทำแบบทดสอบระหว่าง เรียนและแบบทดสอบหลังเรียนของกลุ่มเป้าหมายที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน โดยแบบทดสอบ

คนที่	คะแนนแบบทดสอบย่อยทั้ง 4 ชุด (46คะแนน)		คะแนนแบบทดสอบหลังเรียน (30คะแนน)	
	ทฤษฎี (20คะแนน)	ปฏิบัติ (26คะแนน)	ทฤษฎี (10คะแนน)	ปฏิบัติ (20คะแนน)
1	18	22	8	18

2	18	24	9	19
3	15	22	9	16
4	17	18	8	16
รวม	154		103	
$\bar{x}$	38.5		25.75	
S.D	3.10		1.70	
%	83.69		85.83	
$E_1 = 83.69$			$E_2 = 85.83$	

จากตารางที่ 1 พบว่า นักศึกษาได้คะแนนเฉลี่ยการการทำแบบทดสอบย่อยทั้ง 4 ชุด เท่ากับ 38.5 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.69 ของคะแนนเต็ม และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเท่ากับ 25.75 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.83 ของคะแนนเต็ม จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยและแบบทดสอบหลังเรียนไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 80/80 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน

จำนวน นักศึกษา	คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบย่อย ทั้ง 4 ชุด (46คะแนน)		คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หลังเรียน (30คะแนน)	
	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ (E_1)	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ (E_2)
4	38.5	83.69	25.75	85.83

จากตารางที่ 2 พบว่า การจัดการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะทรีมเปิดเพื่อพัฒนาทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 83.69/85.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. การศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นโดยใช้คอร์ดโทน

ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ค่าประสิทธิผล (E.I) ของการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน โดยทำการหาค่าประสิทธิผลจากคะแนนของแบบทดสอบก่อนเรียน และแบบทดสอบหลังเรียน โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกัน ซึ่งได้ผลวิเคราะห์ค่าประสิทธิผลปรากฏดังตารางที่ 3 และที่ 4

ตารางที่ 3 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและคะแนนทดสอบหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน

นักเรียน	คะแนนทดสอบก่อนเรียน(30คะแนน)		คะแนนทดสอบหลังเรียน(30คะแนน)	
	ทฤษฎี (10คะแนน)	ปฏิบัติ (20คะแนน)	ทฤษฎี (10คะแนน)	ปฏิบัติ (20คะแนน)
1	0	0	8	18
2	4	10	9	19
3	3	5	9	16
4	6	4	8	16

รวม	32	103
-----	----	-----

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลรวมของคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 32 คะแนน และผลรวมของคะแนนแบบทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 103 คะแนน จากนั้นวิเคราะห์ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอมพิวเตอร์ ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ดัชนีประสิทธิผลของแบบฝึกทักษะทรมเปิดเพื่อพัฒนาทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินโดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนนแบบทดสอบก่อนเรียน	ผลรวมคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน	ค่าดัชนีประสิทธิผล
4	30	32	103	0.8

จากตารางที่ 4 แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอมพิวเตอร์ มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8 แสดงว่า นักศึกษามีความรู้เพิ่มขึ้นเท่ากับ 80 หรือคิดเป็นร้อยละ 80

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบทักษะความรู้สำหรับนักศึกษาระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

คะแนน	N	$\bar{x}$	S.D.	t
ทดสอบก่อนเรียน	4	8	5.88	6.251
ทดสอบหลังเรียน	4	25.75	1.70	

จากตารางที่ 5 พบว่านักศึกษาที่เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอมพิวเตอร์ มีทักษะหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

3. การศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้น โดยใช้คอมพิวเตอร์

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้สถิติพื้นฐานคือ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอมพิวเตอร์โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.21$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้ว พบว่า นักศึกษามีความพึงพอใจมากที่สุดในเรื่องความเข้าใจของคอมพิวเตอร์และความพึงพอใจมากที่สุดกับแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอมพิวเตอร์ ($\bar{x} = 4.75$)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอมพิวเตอร์ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการศึกษาวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอมพิวเตอร์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 พบว่า แบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอมพิวเตอร์ มีประสิทธิภาพ (83.69/85.83) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. เพื่อศึกษาทักษะความรู้ของผู้เรียนในการใช้แบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้วิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือให้เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด พบว่า นักเรียนมีทักษะความรู้ในการอิมโพรไวส์ไวโอลินด้วยคอมพิวเตอร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยมีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8 แสดงว่านักเรียนมีทักษะความรู้ในการอิมโพรไวส์ไวโอลินด้วยคอมพิวเตอร์เพิ่มขึ้นเท่ากับ 80 หรือคิดเป็นร้อยละ 80

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบฝึกทักษะ พบว่า ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอมพิวเตอร์ อยู่ในระดับเกณฑ์มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.21$)

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการสร้างแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน ผู้วิจัยสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน มีประสิทธิภาพ 83.69/85.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้จากการที่แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดอาจมีสาเหตุเนื่องมาจาก ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกทักษะ ซึ่งประสาธ อิศรปริดา (2538) ได้สรุปในกฎการเรียนรู้ตามผลการทดลองของธอร์นไคค์ไว้ว่า กฎแห่งการฝึกหัด หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งที่จะเรียนรู้ การตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่เสมอจะทำให้เกิดทักษะ ซึ่งผู้วิจัยได้นำหลักการนี้มาใช้ในการสร้างแบบฝึกทักษะ ซึ่งแบบฝึกทักษะที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจะมีการเน้นย้ำในการคิดและปฏิบัติ ในแต่ละเรื่องซ้ำ ๆ บ่อย ๆ แต่มีการปรับเปลี่ยนวิธีการฝึกหัดให้ผู้เรียนไม่เกิดความเบื่อหน่ายแต่ยังเน้นย้ำในองค์ความรู้เรื่องนั้น ๆ โดยผู้วิจัยได้เรียงลำดับการฝึกทักษะจากง่ายไปยากเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความภูมิใจในตนเองที่สามารถทำได้และมีความสนใจในการเรียนรู้ในหัวข้อถัดไป ซึ่งสุจิต เพียรชอบและสายใจ อินทร์พรรย์ (2531) ได้ให้หลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกตามกฎการเรียนรู้ของธอร์นไคค์ ว่าความแตกต่างระหว่างบุคคล เป็นสิ่งที่ควรคำนึงด้วยว่านักเรียนแต่ละคนมีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจที่ต่างกัน ฉะนั้นในการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม สามารถทำได้โดยการจัดแบบฝึกจากง่ายไปยากเพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เป็นการกระตุ้นให้ติดตามต่อไปและทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการทำแบบฝึก

2. ทักษะของนักเรียนหลังจากได้ศึกษาและใช้ชุดแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน มีค่าดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.8 แสดงว่า แบบฝึกทักษะนี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้และพัฒนาเพิ่มขึ้น เท่ากับ 0.8 หรือคิดเป็นร้อยละ 80 อาจมีสาเหตุเนื่องจาก ผู้วิจัยได้ 63 เลือกใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อให้นักเรียนสามารถช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และผู้วิจัยได้ชี้แจงผู้เรียนให้เห็นถึงความสำคัญของการเรียนรู้แบบร่วมมือและชี้แจงให้เห็นถึงความสำคัญของสมาชิกในกลุ่ม หากคนเก่งในกลุ่มไม่ช่วยเหลือเพื่อนก็จะไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ หรือหากคนด้อยในกลุ่มไม่ เกิดความพยายามก็จะทำให้สมาชิกในกลุ่มไม่บรรลุเป้าหมาย ทุกคนจะประสบความสำเร็จได้ก็เนื่องด้วยกลุ่มประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้องกับ D.W. Johnson and R.T. Johnson (1987; อ้างถึงในทิศนา แหมมณี, 2550) ที่ได้กล่าวโดยสรุปว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือจะต้องพยายามชี้ให้ทุกคนในกลุ่มนั้นเห็นถึงความสำคัญของทุกคนในกลุ่ม สมาชิกแต่ละคนจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อกลุ่มประสบความสำเร็จ ซึ่งจากการสังเกตของผู้วิจัยในการใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือผู้เรียนเกิดความสนใจ และมีแรงผลักดันในการเรียนรู้และพร้อมจะพัฒนา นักเรียนที่ทำได้ดีแล้วก็จะพยายามช่วยเพื่อน ทำให้ได้บททวนองค์ความรู้ที่ได้ให้มีความแม่นยำมากขึ้น ส่วนนักเรียนอ่อนจะมีความพยายามในการเรียนรู้และฝึกซ้อมเพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จ นักเรียนมีความตั้งใจและร่วมมือในการเรียนรู้ที่ดีมากทำให้บรรลุเป้าหมาย นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้เรียนโดยการสาธิตการอิมโพรไวส์ให้นักเรียนได้รับฟังก่อนเริ่มทำแบบฝึกทักษะและให้นักเรียนหาเพลงแจ๊สและศิลปินแจ๊สที่ชอบ เพื่อซึมซับวิธีการเล่นในจังหวะสวิงและทักษะในการอิมโพรไวส์ซึ่งจะมีเนื้อหาอยู่ในแบบฝึกทักษะ และในแบบฝึกทักษะนั้นผู้วิจัยได้ให้ผู้เรียนฝึกซ้อมการอิมโพรไวส์ด้วยคอร์ดโทนกับโปรแกรมไอเรียลโปร ทำให้ผู้เรียนเกิดความเพลิดเพลินในการซ้อมเนื่องจากในโปรแกรมมีลักษณะคล้าย Backing track แต่สามารถกำหนดอัตราจังหวะช้าเร็วได้ตามความต้องการของผู้เรียน และวิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงผลักดัน ความกระตือรือร้นและความสนุกในการซ้อมแบบฝึกทักษะ ในการเรียนการสอนนั้นผู้วิจัยได้ใช้วิธีการอธิบายและแสดงตัวอย่างให้แก่ผู้เรียนในแต่ละแบบฝึกและได้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสซักถามในข้อสงสัยต่าง ๆ แล้วให้ได้ลองปฏิบัติตามแบบฝึก หากผิดพลาดผู้สอนก็จะเป็นผู้ให้คำแนะนำและอธิบายในข้อนั้น ๆ ทั้งนี้จึงทำให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะออกมาได้ในเกณฑ์ที่ดี และแบบฝึกทักษะนี้ช่วยให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้และพัฒนาเพิ่มขึ้น

3. ผลความพึงพอใจของผู้เรียนต่อแบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้น เมื่อสิ้นสุดการเรียนการสอนแล้ว ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ที่ ($\bar{x} = 4.21$) ซึ่งอยู่ในระดับเกณฑ์ความพึงพอใจมากที่สุด อาจมีสาเหตุเนื่องจากผู้วิจัยได้คัดเลือกผู้เรียนที่มีความสนใจในทักษะการอิมโพรไวส์แต่ไม่เคยเรียนมาก่อน ทำให้ผู้เรียนเกิดความพึงพอใจเมื่อตนเองสามารถทำได้ และเมื่อผู้เรียนได้ทำแบบฝึกทักษะจนจบสิ้นผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของคอร์ด คอร์ดโทน และสามารถนำไปปฏิบัติในการอิมโพรไวส์ได้ ซึ่งองค์ความรู้นี้จึงถือเป็นสิ่งใหม่กับตัวผู้เรียน เมื่อผู้เรียนสามารถเข้าใจและทำได้จึงทำให้เกิดความพึงพอใจในสิ่งที่ได้เรียนรู้ และเกิดความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะ

4. ประเด็นข้อสังเกตจากผู้วิจัย 1) นักเรียนมีความสนใจในการเรียนรู้มากอาจเนื่องด้วยเป็นองค์ความรู้ใหม่ที่นักเรียนยังไม่เคยศึกษาและมีความต้องการในการศึกษา จึงทำให้เกิดความกระตือรือร้นในการฝึกซ้อม 2) นักเรียนที่มีคะแนนอ่อนจะมีความพัฒนาตนเองสูงเนื่องจากการเรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือทำให้ผู้เรียนที่มีคะแนนอ่อนต้องการทำให้กลุ่มบรรลุเป้าหมาย จึงเกิดการกระตือรือร้นในการเรียนรู้และฝึกซ้อม 3) เมื่อถึงแบบฝึกทักษะในการปฏิบัตินักเรียนมีความตื่นตัวและสนใจมากกว่าแบบฝึกทักษะด้านทฤษฎี เพราะอาจเนื่องจากได้เล่นร่วมกันและมีดนตรีประกอบทำให้เกิดความเพลิดเพลินในการทำแบบฝึกทักษะ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ในการใช้แบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน ผู้สอนจำเป็นต้องสาธิตและอธิบายเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะให้ผู้เรียนได้เข้าใจก่อนทำแบบฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

1.2 การเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการอิมโพรไวส์ไวโอลินเบื้องต้นด้วยคอร์ดโทน ผู้สอนควรอธิบายให้ผู้เรียนมีความเข้าใจถึงเรื่องของคอร์ดในรูปแบบต่าง ๆ ผู้สอนควรให้ผู้เรียนฟังเพลงจังหวะสวิงก่อนทำแบบฝึกทักษะเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพอันสูงสุด

1.3 ผู้เรียนจำเป็นต้องมีความรู้เบื้องต้นในเรื่องของบันไดเสียงเมเจอร์ ไมเนอร์ เพื่อง่ายต่อการทำความเข้าใจในเรื่องของคอร์ด

1.4 เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ตัวผู้เรียน ผู้เรียนควรมีการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรเพิ่มระยะเวลาของชั่วโมงในการเรียนการสอนให้มากขึ้นเนื่องจากนักเรียนจำเป็นต้องใช้เวลาในการทำแบบฝึกทักษะค่อนข้างนานทำให้มีความเร่งรีบในการสอนเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน

2.2 ควรเพิ่มทักษะการปฏิบัติควบคู่ไปกับทักษะการทฤษฎีในเรื่องของคอร์ดตั้งแต่เริ่มแบบฝึกทักษะในช่วงต้น

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์เป็นอย่างดีได้ด้วยความช่วยเหลือและการให้คำปรึกษาจาก อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. หิรัญ จักรเสน และอาจารย์ที่ปรึกษาร่วม ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พงษ์พิทยา สัพโส รวมไปถึงประธานคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษาอันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษานี้ ทั้งในด้านสาระวิชาความรู้ และในด้านกระบวนการการศึกษา ตลอดจน การแนะนำในด้านประสบการณ์ชีวิตที่ช่วยให้สามารถบริหารจัดการการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดี

เอกสารอ้างอิง

ณัชชา พันธุ์เจริญ. (2552). *พจนานุกรมศัพท์ดุริยางคศิลป์*. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เกษกรัต

- ทีศนา แคมมณี. (2550). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ประสาธ อิศรปรีดา. (2538). *จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน*. กรุงเทพฯ: กราฟฟิคอาร์ต
- สุจรีต เพียรชอบ และสายใจ อินทร์พรรย์. (2531). *วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช
- Kim, J., Wigram, T. & Gold, C. (2008). The Effects of Improvisational Music Therapy on Joint Attention Behaviors in Autistic Children: A Randomized Controlled Study. *Journal of Autism and Developmental Disorder*, (38), 1758-1766
- Shuler, S. C. (1995). The impact of national standards on the preparation, in-service professional development, and assessment of music teachers. *Arts Education Policy Review*, 96(3), 2-15